

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Αἰγύπτου

Ὁ Ἅγιος Εὐλόγιος, ὁ Ξενοδόχος

† 27ῆ Ἀπριλίου

Ο Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Εὐλόγιος ἀσκοῦσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ λιθοξόου σὲ χωριὸ τῆς Θηβαΐδος, ἐπὶ βασιλείας Ἰουστίνου Α΄ (518-527).

Κάθε βράδυ, ἐπιστρέφοντας στὸ χωριὸ μετὰ τὴν ἐργασία του, ἀναζητοῦσε ταξιδιώτη ἢ Μοναχὸ περαστικὸ καὶ τὸν ἰκέτευε μὲ ἐπιμονὴ νὰ καταλύσῃ στὴν ταπεινὴ του κατοικία. Ἀντάλλαζαν ἀδελφικὸ ἀσπασμό, ὁ Εὐλόγιος ἔνιπτε τὰ πόδια τοῦ ξένου κατὰ μίμησιν Χριστοῦ καὶ τοῦ ἐτοίμαζε φαγητό, ἀγοράζοντας τὰ τρόφιμα μὲ τὴν καθημερινὴ ἀμοιβή του. Μόλις τελείωνε τὸ δεῖπνο, ἔρριχνε τὰ περισσεύματα στὰ σκυλιά, ὥστε νὰ μὴν μένη τίποτε γιὰ τὴν ἐπομένη, ἐμπιστευόμενος στὴν θεία Πρόνοια. Κατόπιν περνοῦσε ὥρες συνομιλώντας μὲ τὸν φιλοξενούμενό του γιὰ τὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγαθῶν ποῦ ἐπαγγέρονται στὸν Οὐρανό.

Μία φορά, παρεῖχε ἀβραμιαία φιλοξενία στὸν Ἀββᾶ Δανιὴλ τῆς Σκήτεως, καὶ ὁ Γέροντας ἀπὸ εὐγνωμοσύνη ἀνέπεμψε δέησι στὸν Κύριο, παρακαλώντας νὰ χορηγήσῃ στὸν Εὐλόγιο πλοῦτη, ὥστε νὰ μπορῇ ἐκεῖνος νὰ πολλαπλασιάσῃ τὶς ἐλεημοσύνες του. Καθὼς ὁ Ἀββᾶς Δανιὴλ ἐγγυήθηκε τὴν ἀρετὴ τοῦ Εὐλογίου, ἡ προσευχὴ του εἰσακούστηκε καὶ τὴν ἐπομένη, σκάβοντας ὁ Εὐλόγιος βρῆκε σὲ μιὰ ὑπόγεια κρύπτη μεγάλη ποσότητα χρυσοῦ. Φοβούμενος ὅτι ὁ προεστὼς τοῦ χωριοῦ θὰ σφετεριζόταν τὸν θησαυρό, ἀναχώρη-

σε κρυφά για την Κωνσταντινούπολι, ἐγκαταλείποντας τὶς ἀρετὲς ποὺ ἐφάρμοζε ὅταν ἦταν πτωχός.

Φθάνοντας στὴν Βασιλεύουσα, τὰ πλούτη τοῦ ἀνοιξαν τὶς πύλες τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς καὶ μὲ δωροδοκίες κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπάρχου τοῦ Πραιτωρίου. Ἀγόρασε πολυτελῆ κατοικία καὶ ζοῦσε μεγάλη ζωὴ, χωρὶς νὰ ἀσχολῆται πλέον μὲ τοὺς πτωχοὺς ἢ τὰ θεάρεστα ἔργα.

Μετὰ δύο χρόνια, ὁ Ἀββᾶς Δανιὴλ εἰδοποιήθηκε σὲ ὄραμα γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ προστατευομένου του καὶ ἔσπευσε στὴν Κωνσταντινούπολι γιὰ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ στὴν ὁδὸ τῆς εὐσεβείας. Κάθε φορὰ ὅμως ποὺ ὁ Εὐλόγιος ἔβγαινε ἀπὸ τὸ ἀρχοντικό του, οἱ ὑπηρέτες του ἀπομάκρυναν βίαια τὸν Μοναχὸ καὶ τὸν ἐμπόδιζαν νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ τὸν λόγο.

Παρουσιάστηκε τότε ἡ Θεοτόκος στὸν Δανιὴλ, τὸν ἐπέπληξε γιὰ τὸ θράσος τῆς ἐγγυήσεώς του καὶ κατόπιν ὑποσχέθηκε νὰ διορθώσῃ τὴν διαγωγὴ τοῦ Εὐλογίου.

Τρεῖς μῆνες ἀργότερα, ὅταν ἀνῆλθε στὸν θρόνο ὁ Ἰουστινιανὸς (527), ὁ Εὐλόγιος πῆρε μέρος σὲ συνωμοσία κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος, ἡ ὁποία σύντομα ἐξαρθρώθηκε. Οἱ ἄλλοι συνωμότες ἐκτελέστηκαν καὶ οἱ περιουσίες τους δημεύτηκαν. Ὁ Εὐλόγιος ὅμως κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ μέσα στὴν νύκτα, ἀφήνοντας πίσω του ὅλα τὰ πλούτη καὶ τὴν ἀλαζονεὶα του καὶ ἐπέστρεψε στὴν γενέτειρά του, λέγοντας ὅτι εἶχε μεταβεῖ γιὰ προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους.

Συνειδητοποίησε τότε τὸ σφάλμα του καὶ ἐνθυμούμενος, ὅτι καλύτερα νὰ πάῃ κανεὶς πτωχὸς στὸν Παράδεισο παρὰ πλούσιος στὴν κόλασι, ἄρχισε νὰ ἐργάζεται ξανὰ ὡς λιθοξόος καὶ μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ δὲν ἄργησε νὰ ξαναβρῆ τὴν εὐλάβεια καὶ τὴν ἀνυστερόβουλη ἀγάπη του γιὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ταξιδιωτὲς. Ἐφθασε σὲ μεγάλη ἡλικία καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Ἡ ἑορτὴ του ἐτιμᾶτο στὴν Κωνσταντινούπολι, στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μωκίου, ὅπου, ὅπως φαίνεται, εἶχαν κατατεθῆ τὰ τίμια Λείψανά του.

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!*